

prima instanță, jud.: I. Popescu

dosarul nr. 2ra-1293/2016

instanța de apel, jud.: T. Duca, S. Procopciuc, R. Burdeniuc

Î N C H E I E R E

29 iunie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

Judecătorii

Ion Druță, Dumitru Mardari

examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Aurel Răcilă,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de către Nina Răcilă împotriva lui Aurel Răcilă cu privire la încasarea prejudiciului material și moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 26 ianuarie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de Aurel Răcilă și menținută hotărîrea Judecătoriei Sîngerei din 13 octombrie 2015

c o n s t a t ă :

La 06 noiembrie 2014, Nina Răcilă s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva lui Aurel Răcilă cu privire la încasarea prejudiciului material și moral.

În motivarea cererii de chemare în judecată reclamanta Nina Răcilă a indicat că, la 26 iulie 2014, în jurul orei 19:00 – 19:20, se deplasa pe drumul din satul Drăgănești, la un moment a auzit strigăte în adresa sa din partea lui Aurel Răcilă, care fără careva motive întemeiate a început să o înjure cu cuvinte necenzurate și să o amenințe cu moartea. Văzând la cît era de agresiv și beat, sperîindu-se a aruncat cu borcanul și a fugit în ograda vecinului pentru a apela după ajutor.

Afirmă că, vecinul Fiodor Gheorghită i-a permis să intre în casă pentru a contacta organele de poliție, însă acest fapt l-a determinat pe Aurel Răcilă să reacționeze neadecvat în privința sa, aplicîndu-i lovituri în regiunea capului, smulgându-i părul din cap, i-a rupt haina, în urma ce s-a ales cu o comoție cerebrală.

Susține reclamanta că, pe cazul dat la 05 august 2014 au fost întocmite 2 procese-verbale cu privire la contravenție în privința lui Aurel Răcilă, în baza art. 78 alin. (2) Cod contravențional, fiindu-i aplicată amendă în mărime de 25 u.c. și în baza art. 354 Cod contravențional, amendă în mărime de 10 u.c.

Indică reclamanta că, prin acțiunile sale pîrîtul i-a pricinuit dureri fizice și s-a simțit foarte rău, la moment starea sănătății s-a agravat, în decursul a 3

luni s-a adresat la medici și i s-a prescris tratament pentru care a procurat medicamente în sumă de 2 009,19 lei.

Consideră că, pîrîtul prin acțiunile sale nelegale și cu o deosebită violență fizică i-a pricinuit și paguba morală care o estimează la 20 000 lei.

Cere, încasarea de la Aurel Răcilă în beneficiul său prejudiciul material în mărime de 2 009,19 lei, paguba morală în mărime de 20 000 lei și cheltuielile pentru asistența juridică în mărime de 1500 lei.

Prin hotărîrea Judecătorei Sîngerei din 13 octombrie 2015 s-a admis parțial acțiunea Ninei Răcilă, s-a încasat de la Aurel Răcilă în beneficiul Ninei Răcilă prejudiciul material în mărime de 1 641,73 lei și prejudiciul moral în mărime de 1 500 lei.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 26 ianuarie 2016 a fost respins apelul declarat de Aurel Răcilă și menținută hotărîrea Judecătorei Sîngerei din 13 octombrie 2015.

La 12 aprilie 2016 Aurel Răcilă a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitînd admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărîrii primei instanțe cu pronunțarea unei noi hotărîri prin care a admite parțial acțiunea cu încasarea prejudiciului moral în sumă de 500 lei.

În motivarea recursului a indicat că, consideră hotărîrea primei instanțe și decizia instanței de apel ca fiind neîntemeiate, contrare prevederilor legale aplicabile soluționării litigiului și pasibile de a fi casate.

Susține recurentul că, prima instanță a dat o apreciere eronată materialului probator, iar ca consecință a emis o hotărîre neîntemeiată.

Totodată, a indicat recurentul în susținerea recursului, motivele de fapt pe care li-a invocat și în cererea de apel, exprimându-și dezacordul cu soluțiile instanțelor inferioare.

Examinînd temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Aurel Răcilă nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. art. 432, alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de Aurel Răcilă, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Aurel Răcilă ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Recursul declarat de Aurel Răcilă se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

Judecătorii

Ion Druță

Galina Stratulat